

מפני עצמו, מפני אותו קול שאמנו בו שנקרה בך. והדבר יפה. ובספר האגדה של בית רב אומרים, אף על גב שתורה נאמרה כליה מפני הגבירה - מפני עצמו של משה כמו כן נאמרה. וממי הוא? כמו קלותות שבמשנה תורה. ולאחר מכן נכללו בגבורה. וזה שכתוב משה ידבר והאלים יעננו בקול. משה ידבר - זה קולו של משה. והאלים יעננו בקול. וזה גבורה שモורה לאותו הקול. וזה שכתוב יעננו בקול. באותו קול של משה. ועכשו מי שפתח בדברי תורה, (אתנו נתיק תורתם). אמרו נשב. ומישפטה) יפתח ויאמר.

ישבי.

פתח רבי אבא ואמר, כתוב (ויקרא כט) ובת פהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה וגנו. אשרי חלוקם של ישראל מכל העמים עובדי עבودה זרה, שהרי בשברא הקדוש ברוך הוא את העולים, לא ברא אותו אלא בשבייל ישראל, כדי שיבקלו תורה בהר סיני ויטהרו בפל, וימצאו צדיקים לפניו.

בא ראה, כשהחלם העולם היה בישראל כמו שלמעלה, והואו אדם גנען הארץ, ורומו מגיע עד קצה השמים, רצה הקדוש ברוך הוא לחשלים (להוציא) את הנשמה הקדושה ממעלה למטה, כדי שייתאחו ויתקשר זה בזה. וזה שכתוב (בראשית ב ו יציר ה) אליהם שבדתות והארם עפר מן האדמה וגנו, היהות קשור זה בזה, וימצא שלם כמו שלמעלה, וישלים וימקו עצמו בך.

ומশום בך ברא אותו זכר ונkeh, להיות שלם. ומה נקרא אדם שלם כמו שלמעלה? בשעה

עצמם אמרן. מעצמו לא פגינן, אלא מפני עצמו, הלו מפי הגבורה. והלו מפני עצמו, מפני שהוא קול דאחד ביה, דאקרי הבי. ושפיר מלאה.

ובספר האגדה רבי רב אמר, אף על גב דאוריתא מפני הגבורה אמר כולה, מפני עצמו של משה כמו כן אמר. ומאי אייה. פגון קלותות שבמשנה תורה. ולბתר אתפלילן בגבורה, הרא הוא דכתיב משה ידבר והאלים יעננו בקול. משה ידבר, דא קולו של משה. והאלים יעננו בקול, דא גבורה, דאודי ליה לההוא קלא. הרא הוא דכתיב יעננו בקול בההוא קול דמשה. והשתא מאן דפתח במלוי דאוריתא, (או אחרי נודה ליה אמרו נהיב ומאן רפתה) ליפתח ויימא, יתבי.

פתח רבי אבא ואמר, כתיב (ויקרא כט) ובת פהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה וגנו, וכאה חולקיהון דישראל מכל עמיין עובדי עבودה זרה, הרא קדשא בריך הוא כד ברא עלמא, לא ברא ליה אלא בגיניהון הדישראל, בגין דיקבלו אורייתא בטורא דסיני, ויתדכוון בכלא, וישפכוון זפאיין קמיה. הָא חִזֵּי, כִּי אֲשֶׁתְּלִימָה הָא עַלְמָא בְּהֵן בִּשְׂרָאֵל, פגונא דלעילא, וההוא אדם אתגעין באירועא, ורומיה מטי עד צית שמיא, בעא קדשא בריך הוא לאשלא (ס"א לאשלא) נשמתא קדישא מעילא לתפא, בגין דיתאחד ויתקשר דא בדא, הרא הוא דכתיב, (בראשית ב ו יציר יי') אליהם את האדם עפר מן האדמה וגנו, לשכבתך שלים כגונא דלעילא, וישלים ויתקן גרמיה הבי.

ובגין כה ברא ליה דבר וניקבא, למתהי שלים. ואימתי אקרי בר נש שלים